

Sendt af Gud?

Åndelig ledelse – at være sendt af Gud

Egne motiver

- for at få fred med Gud
- ser et kæmpe behov
- har så mange gaver
- på grund af fordele
- gruppepres

En gnavnende utryghed i gudsforholdet, som gør, at man aldrig rigtig kan tro, at han er tilfreds med en. Fører en indre bogføring – endnu et point overfor Gud

Havner ukritisk i det første det bedste projekt uden nogensinde at have spurgt sig selv, om man overhovedet var egnet og havde personlig udrustning til det. Brænder snart ud

Kommer oppefra som Den Store Hjælper som både Gud og msk minsandten bør være taknemmelig for. Binder msk til sin egen uundværlige indsats

Ros – vi har ingen andre – der er så meget brug for det – måske taler Gud til mig gennem msk. David i Sauls rustning – forkert udrustning!

Magnus Malm i bogen Vejviser

”Det eneste, der giver mig den rette indstilling til Gud, til mig selv, til mit arbejde og til dem, jeg møder, er, at jeg har erfaret, at Jesus har lagt hånden på min skulder og sagt: ”Gå”. Kun sådan kan mit arbejde blive en del af Guds gerning på jorden og ikke et selvopfundet projekt, som skader hans værk.”

Kaldet og sendt

Hvor er min identitet forankret?

Malm:

”I kaldelsen formes mit jeg i mødet med Guds du, i sendelsen prøves bærekraften af denne relation. Jeg giver mig ikke til opgaven, jeg giver mig til Gud, og så må han give mig opgaven.”

Gammel kaldsforståelse: Jeg er, hvad jeg laver. Jeg bliver på min post lige meget hvad andre siger og hvor forkert det virker og hvor meget det går ud over andre, for ellers svigter jeg mit kald fra Gud. Opgave/stilling er mit kald.

Skelne:

Kald er forankret i Jesu ord – min personlighed formes af Jesu personlighed – mit livs store og evige projekt

At være sendt et bestemt sted hen, til en bestemt opgave er et muligt udslag af kaldet – tidsbegrænset og meget fleksibelt

Spørgsmålet er, om vores identitet er godt nok forankret i kaldet.

Moses

Moses sagde til Gud: »Når jeg kommer til israelitterne og siger til dem, at deres fædres Gud har sendt mig til dem, og de spørger mig, hvad hans navn er, hvad skal jeg så sige til dem?« Gud svarede Moses: »Jeg er den, jeg er!« Og han sagde: »Sådan skal du sige til israelitterne: Jeg Er har sendt mig til jer.«
2. Mosebog 3, 13-14

Fortæl om Moses

Kun fordi Moses er forankret i ham, som er, kan kraften i sendelsen passere lige igennem ham uden at sætte sig fast i hans ambitioner om at blive til noget ved hans indsats.

Sund lederidentitet

”I Guds øjne er jeg nogen – inden jeg gør noget”

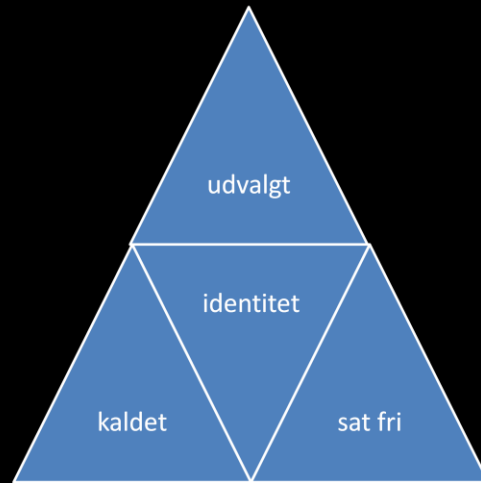
Malm

Esajas: ”Her er jeg, send mig” (Esajas bog 6,8)

Man skal vide, hvem man selv er. Det finder vi kun for alvor ud af i mødet med Gud.

Så længe man leder efter sit eget jeg på handlingens plan, vil det bestandig drive gæk med en. Først når man i egentlig forstand omvender sig til ham som den, han er, lander vi og begynder at heles som msk. (Malm)

Hvem er vi?

Det vi er sendt til (vores opgave som leder), former os som msk, men vores identitet kommer forud for det.

Moses blev udvalgt 80 år før han blev kaldet og sendt. Overlevede senaborterne i Egypten – sivkurven

Udvalgt: Mark 1,11: »Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!«

Ef 1,4: For før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed.

Udvalgt, kaldet og sat fri: 1. Pet 2,9: Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys.

Udvalgt, selvom vi er udstødt af paradiset

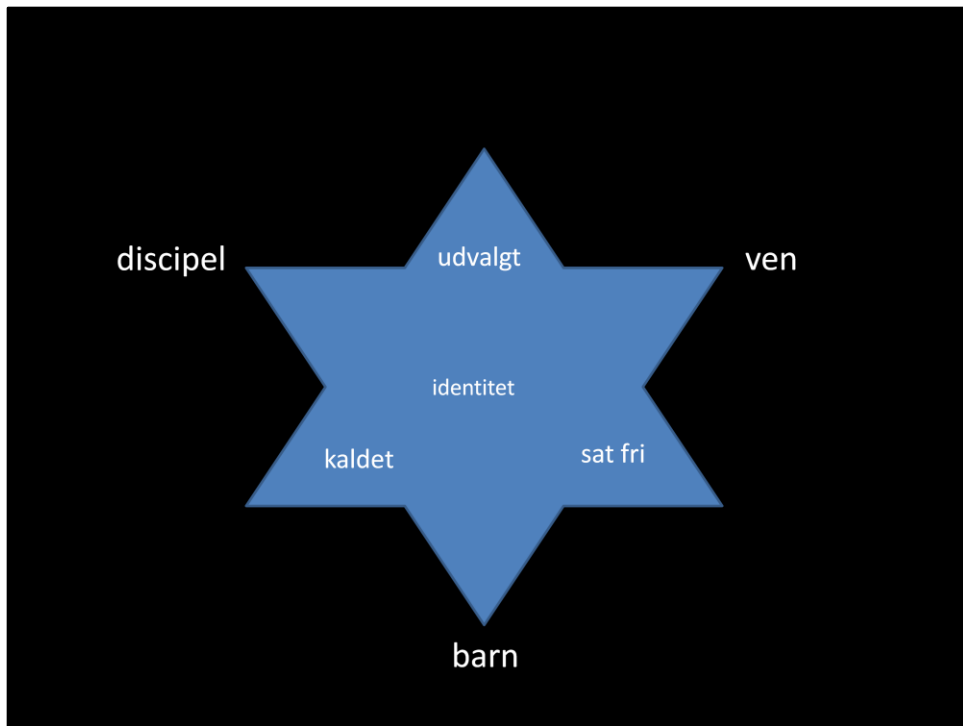
Kaldet, selvom vi er døde for Guds ord

Sat fri fra syndens slaveri

Far, Sønnen og HÅ

1. Peters brev 2,9

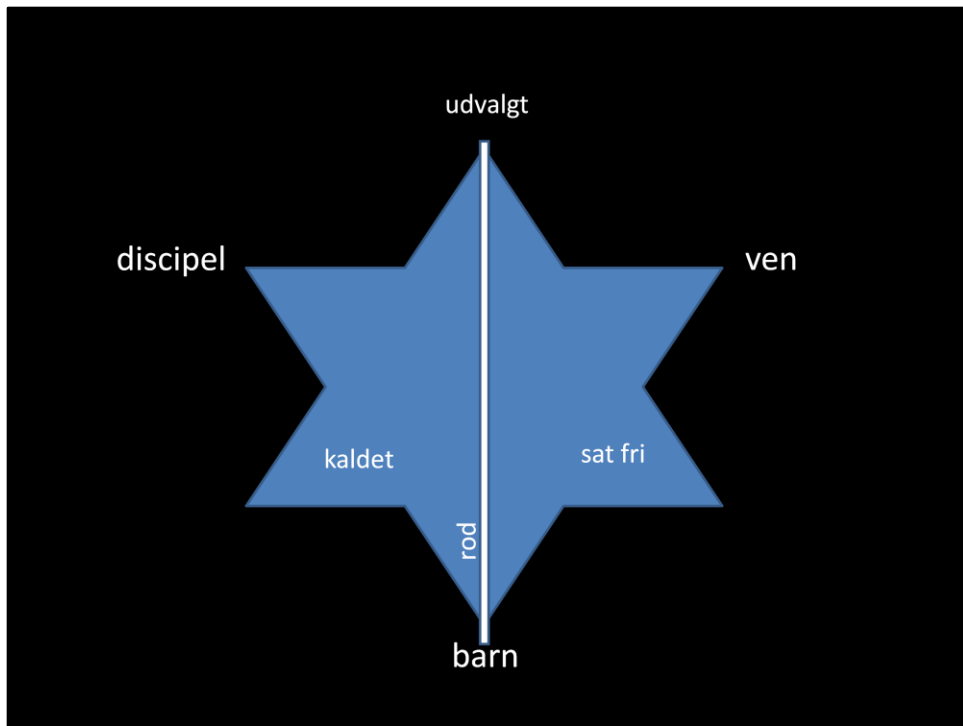
Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys.

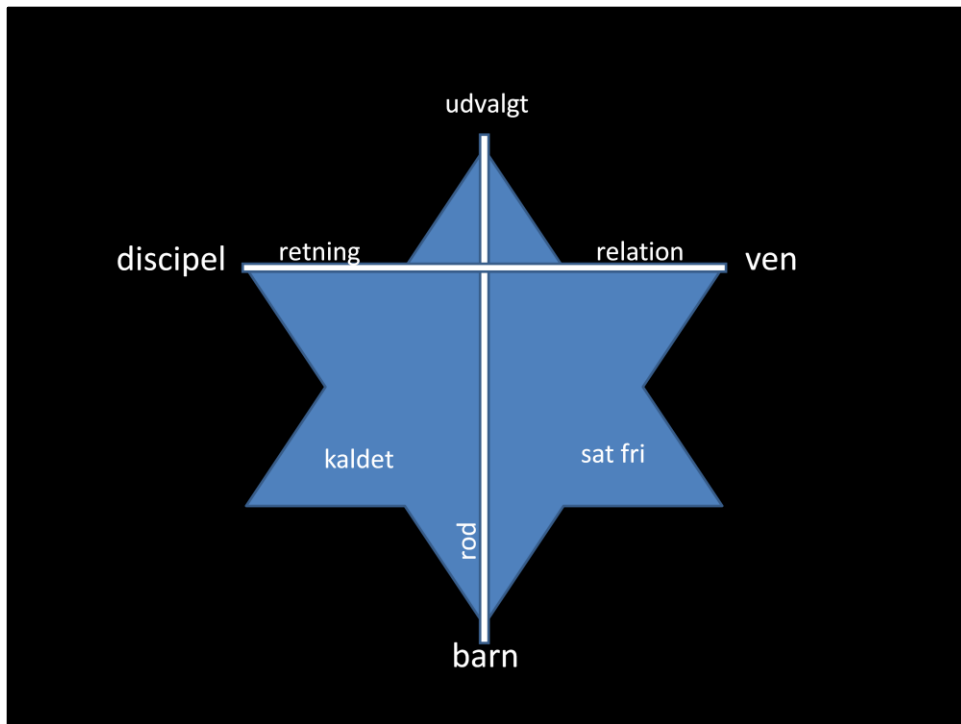
Faderløs – barn

Egen herre – discipel, Jesus som Herre

Fjende af Gud – Guds ven

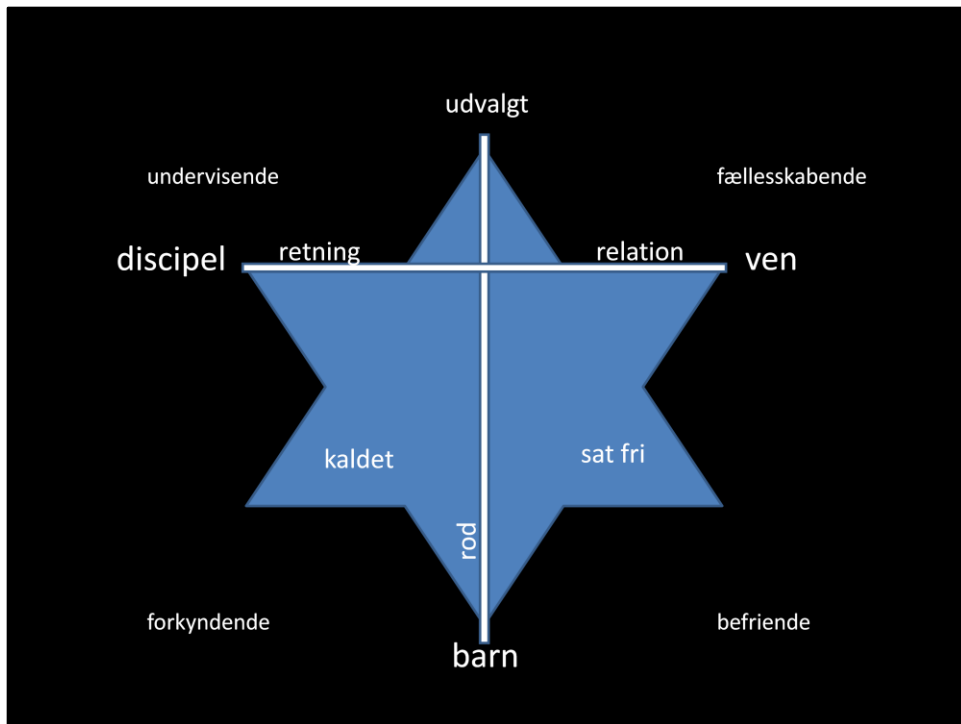

Sakramenterne – arven – håbet – er forankret i Guds handlinger, ord og løfter.
Ikke købe sig adgang – får/arver/med i familien
Rod i Guds ord og hans sakramenter – Guds suveræne handlinger rensset for vores egne motiver

Identitet i at vi er Guds folk i Kristus – korset og davidstjernen
Identiteten er forankret i midteraksen og den bærer vores relation og sikrer den rigtige retning

Man kan ikke være leder uden først at være kaldet til discipel
Man kan ikke frivilligt tjene som discipel uden at være sat fri til venskab med Gud
Man kan ikke være ven med Gud uden at være udvalgt af ham
Man kan ikke noget som helst i Guds rige uden at være i Kristus

Måden vi leder på, hjælper os til at få en sund kristen identitet
 Mangler eller ensidigt fokus. Ikke ha vores identitet i yderpunkterne

Se os selv med fødder, hoved og hænder
 Hovedet nede – mismod – du er udvalgt!

Hænderne oppe – visioner – gå i tro som discipel og ven, huske at du er barn af Gud
 Hænderne nede – udmattet – høre at du er kaldet og fri – andre løfte armene for dig
 indtil du selv kan

Parat til at blive sendt af Gud, når vi ved, hvem vi er – hvad han har gjort os til